

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
 Ἔτησία δρ. 4. Ἔτησία φρ. χρ. 6.
 Ἐξάμηνος » 2. Ἐξάμηνος » 3.

ΝΥΚΤΕΡΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
 ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Συνδρομὴ προπληρωτέα.

Δι' ἀγγελίας καὶ διατριβᾶς ἰδιαίτεροι συμφωνίαι
 προπληρωνόμεναι.

Διευθυντῆς καὶ ἰδιοκτῆτης Κ. Γ. Μιχαλόπουλος.]

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 5 ΛΕΠΤΑ

ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘ. 20.

Γραφεῖα—ὁδὸς Τσαμαδοῦ 10.

Ἀθῆναι, Κυριακῆ, 7 Ὀκτωβρίου 1901

ΧΑΡΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

Ἐἶπε δὲ ὁ Σουρῆς:

— Ὁ Βλάχος διευθύνει τὸ Βασιλικό, ἀλλ' ἐγὼ θὰ διευθύνω τὸ Ἐθνικό.

Τοὺς πολυτίμους τούτους λόγους θέτει ἡ «Ἐσπερινή» τῆς 2 Ὀκτωβρίου ἑ. ἑ. εἰς τὸ στόμα τοῦ κοσμοεξακουσμένου καὶ μοναδικοῦ σατυρικοῦ ποιητοῦ μας, ὅστις ἀπὸ πέρυσιν ἤρξατο διὰ τῶν «Νεφελῶν» ν' ἀναβιβάζεται εἰς τὰς ἰδανικωτέρας τῆς Ἑλληνικῆς Μεγαλοφυίας σφαιράς.

Τύχη Ἀγαθή!

Βλέπομεν τὰ ὄνειρά μας νὰ ζωντανεύουν...

Πρὸ μηνὸς ὑπὸ τὸν τίτλον «ἀμυνθῆτε» ἐγράφομεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων ἐν ἐπιλόγῳ:

«Ὁφείλουσι τόσον οἱ ἠθοποιοὶ ὅσον καὶ οἱ δραματογράφοι νὰ θέσωσι κατὰ μέρος τὰς μικροφιλοτιμίας των καὶ νὰ ὑπερασπίσωσι τὴν τιμὴν των καὶ τῆς Ἑλλάδος τὴν Δόξαν. Ἐὰν πάντες οὗτοι σκεπτόμενοι σοβαρῶς πῆξωσιν ἓνα καλλιτεχνικὸν σωματεῖον, θ' ἀπαρτήσωσι μίαν δύναμιν ἀκαταγώνιστον καὶ θὰ ἐπιβληθῶσιν ὅπως τὸ Ἐθνικὸν θέατρον ἀρχίσῃ τὴν λειτουργίαν του με ἐλπίδας ζωῆς καὶ σύμφωνα πρὸς τοὺς ἔθνικούς πόθους. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὅλοι ἐκεῖνοι καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι ὅσοι πρωταγωνιστήσαντες εἰς διάφορα ἔργα ἀνεδείχθησαν ἀπαράμιλλοι εἰς τοὺς ρόλους τῆς ἰδιοφυίας των ὡς ἠθοποιοὶ καὶ ἐπεφημῆθησαν ὡς συγγραφεῖς θὰ κατορθωθῇ νὰ παραλάσωσι θριαμβευτικῶς κατὰ τὴν προσεχῆ χειμερινὴν περιόδον ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου Ἀθηνῶν καὶ θὰ νικήσωσι καὶ θὰ ἐκδικηθῶσι καὶ θὰ τιμωρήσωσιν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς τότε λαμβάνων τὸ φραγγέλιον ἀνά χειρᾶς θὰ εἴπῃ εἰς τοὺς πλεονέκτας: ἀπέλθετε· μὴ ποιήτε τὸν οἶκόν μου οἶκον . . . ἐμπορίου.»

Τὰ Ἐθνικὰ Ἔργα οὐδέποτε τὰ διέκριναν τὰ ὀνόματα μετὰ τὰ ὁποῖα δι' οἰονδήποτε λόγον τὰ βαπτίζουσι αἱ περιστάσεις, ἀλλ' ὁ χαρακτὴρ αὐτῶν. Χαρακτῆρα δὲ κατ' ἐξοχὴν ἔθνικόν φέρει καὶ τὸ ἔργον τοῦ κ. Σουρῆ καὶ δικαίως ὑπερηφανεύεται διὰ τοῦτο. Ἐθνικὸν θέατρον βεβαίως δὲν δύναται νὰ ὀνομασθῇ ἐν οἰκονομικῶν, ὅσον μεγαλοπρεπῆς καὶ ἂν εἴνε, ἀλλὰ συλλήβδην τὸ Πνεῦμα καὶ ἡ Τέχνη ἢ Ἑλληνικὴ ἐν τῇ ἰδανικῇ αὐτῶν ὑποστάσει. Τὸ ἐνδύμα οὐδέποτε δύναται ν' ἀν-

ΜΑΡΙΚΑ Α. ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

Ἡ μικροτέρα τῶν θυγατέρων τοῦ Δ. Κοτοπούλη κατὰ τὴν ἡλικίαν καὶ ἡ μεγαλειτέρα κατὰ τὴν ὑποκριτικὴν δύναμιν καὶ τέχνην. Ἐὰν τὴν συναντήσετε ἔξω ἀπὸ τὸ θέατρον δὲν θὰ εὗρητε ἐν αὐτῇ τίποτε τὸ ἐξαιρετικόν, τίποτε τὸ φανερόν τὴν εἰς τὴν σκηνὴν δύναμιν τῆς. Φαίνεται ἓνα πολὺ μικρὸ καὶ περιορισμένον κοριτσάκι· τὴν εὐρίσκειται πάντοτε μετὰ τὸ μεδιάμα εἰς τὰ χεῖλη. Εἰς τὴν σκηνὴν δὲν τὴν γνωρίζετε· ἄλλη γυνὴ· μεγάλη, γεμάτη φωτιά· ἡ φωνὴ τῆς εἶνε γλυκεῖα καὶ περιπαθῆς. Παίζει μετὰ πολλὴν φυσικότητα, πάσχει καὶ κλαίει ἀληθινά. Εἶνε ὄχι μόνον τοῦ μέλλοντος, ἀλλὰ καὶ τοῦ παρόντος ἠθοποιός. Ἀπόψε δίδει τὴν τιμητικὴν τῆς ἐσπερίδα εἰς τὸ «Δημοτικὸν θέατρον». Θὰ παίξῃ τὴν κ. Κουντουπῆ εἰς τὰ «Μαλλιά-Κουβάρια».

τικαταστήσῃ τὴν καρδίαν ἐν ᾧ αὕτη ἀδιανοεῖ δι' ἐκεῖνο, ὀργώσα εἰς πλήρωσιν τῶν πόθων τῆς.

Ποῖος δὲν θὰ αἰσθανθῇ τὸν Ἐθνικὸν ἐγωϊσμόν του κρατυνόμενον, ὅταν παραστῇ ἐνώπιον ἐνὸς λαμπροῦ δημιουργήματος τῆς Ἑλληνικῆς Φαντασίας, ἔστω καὶ ἀπὸ ἄλλης παρὰ τὴν ἀρμοδίαν Σκηνῆς διδασκομένου; καὶ ποῖος πάλιν δὲν θὰ θλιβῇ κατάκαρδα καὶ δὲν θὰ ριγῆσῃ καὶ δὲν θὰ ἐντραπῇ ὅταν φέρῃ τὸ βῆμα εἰς τὸ παρὰ τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον μέγαρον, ἐν ᾧ ἐφαντάσθη τὰς Ἑλληνικὰς Μούσας ἐξυφαινούσας τὴν Ἐθνικὴν Ἰδέαν πάλλεινον

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΑΜΑΣΚΟΣ

Ὁ εὐγενέστερος, ὁ λεπτότερος, ὁ περιποιητικότερος τῶν Ἑλλήνων ἠθοποιῶν, ὁ ἐγκαταλείψας πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ θέατρον χάριν τοῦ καλλιτεχνικοῦ σταδίου, τὸ ὁποῖον παιδιόθεν τὸν εἴλκυεν· ὁ ἀριστοῦχος τῆς δραματικῆς σχολῆς τοῦ Ὁδείου, ὁ ἀνελθὼν εἰς τὴν σκηνὴν μόνον διὰ τὰς δάφνας καὶ τὰ χειροκροτήματα τοῦ κοινού· δι' αὐτὸ καὶ δὲν ἠστόχησε τοῦ σκοποῦ του. Ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφάνσεώς του εἰς τὸν «Ρωμαῖον καὶ Ἰουλιέτταν» προσείλκυσε τὴν προσοχὴν τοῦ κοινού, καὶ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐχειροκροτήθη καὶ ἐπεφημῆθη. Ἡ φωνὴ του γλυκεῖα καὶ γεμάτη τρυφερότητα, ἡ δὲ ἀπαγγελία του παθητικωτάτη. Ἀπόψε εἶνε ἡ δευτέρα τιμητικὴ του, τὴν ὁποῖαν δίδει καθ' ὅλον τὸ θεατρικὸν τοῦ σταδίου· θὰ παίξῃ τὸν Φουρούσην εἰς τὰ «Μαλλιά—Κουβάρια.»

ὡς τὰ μάρμαρα δι' ὧν ἐκτίζετο, καὶ εὐρεθῆ ἐνώπιον χυδαίων παραστάσεων, ἃς ἔχει βαρυνθῆ νὰ βλέπῃ ἔνθεν ἀκείθεν, ὅπου τὸν παρέσυρε μέχρι τοῦδε τὸ ρεῦμα τῆς ξενολατρίας τὸ κακὸν ἥθος;

Καὶ ποῖον γεγονός, παρακαλοῦμεν, θὰ θεωρηθῇ ὡς ἀποτελοῦν σταθμὸν διὰ τὴν Νεοελληνικὴν Φιλολογίαν καὶ Τέχνην;

Τοῦ Β. Θεάτρου τὸ δυσόμιον ἀνοιγμα ἢ ἡ Ἐλπιδοφόρος τοῦ Σουρῆ κωμωδία, ἢ ὁποῖα καυτηριάζουσα ἀνηλεῶς τὸ Παρελθὸν θ' ἀπολυμάνῃ τὸ Παρὸν πρὸς ἀναστήλωσιν τοῦ Μελλοντος εἰς βάσεις στερεάς;

ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΑ—ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ—ΝΟΣΗΜΑΤΑ

Ἐν τῷ Θεραπευτηρίῳ
Κ. Τ. ΓΙΑΒΟΠΟΥΛΟΥ

Εἰδικοῦ ἰατροῦ

Ἀπὸ δεκαπενταετίας τῶν ἄνω νοσημάτων.

Ἰδιαίτερα αἰθουσα διὰ τὰς κυρίας.

Τέλειον εἰδικὸν χειρουργεῖον.

Δέχεται καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Τὸ ἔσπερας 8 9.

58—ὁδὸς Ἀθηνᾶς—58

(Παραπλεύρως Ἀγίας Κυριακῆς)

Ὡ! νὰ ἐκαμνον τὸ ἴδιον καὶ οἱ ἄλλοι συγγραφεῖς μας! Καὶ νὰ ἐβλέπομεν ἕνα ἄλλον θίασον καταρτιζόμενον τῆ φροντίδι τῶν ἀπὸ τοὺς ἐν τῇ τραγωδίᾳ καὶ τῷ δράματι ἀριστεῖς τῶν ἠθοποιῶν μας πρὸς οὓς τόσον ἀγνωμόνως ἐκλείσει τὰς θύρας τὸ Θέατρον ἐκεῖνο εἰς ὃ ἠτένιζον ὡς εἰς Παράδεισον διὰ νὰ διδάξῃ μετὰ τοῦ προσήκοντος ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἐπιμελείας τὰ δοκιμώτερα τῶν Νεοελληνικῶν ἔργων παραλλήλως πρὸς τὸν Ἐρασιτεχνικὸν τοιοῦτον χάριν τῶν Ἀρχαίων!

Πόσον θὰ ἀνεκουφίζετο τὸ ἔθνος καὶ θὰ ἐρωτίζετο ὁ Λαὸς μετὰ τοῦ Βασιλέως του, οὓς οἱ ἐπιτήδειοι καταγείνονται νυχθημερὸν δολίως νὰ πλανῶσιν...

Ἄ! τότε; τότε εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οἱ ἐπιβουλοὶ θὰ περιεβάλλοντο τὸν τρίχινον σάκκον.

Ἐμπρὸς λοιπὸν ὑπερασπίσατε τὴν Πατρίδα καὶ ἑαυτοὺς εὐαγγελιζόμενοι τοῦ Γένους ὀλοκλήρου τὴν ἀποκατάστασιν σεμνοῖ τῆς Ἑλληνικῆς Τέχνης θεράποντες.

Ὅσον τὸν Ἐθνικὸν χρωματισμὸν καθιστᾷ ζωηρότερον ἀλλὰ καὶ ἀποκλειστικώτερον ἢ περιδοξὸς Ἑλληνικὴ Τέχνη κατὰ τοσοῦτον θὰ καταστήσῃ αὐτὸν ἐπιβαλλόντα καὶ μεγαλοπρεπῆ.

Δὲν θὰ ἐρχονται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐδῶ οἱ Γάλλοι ἢ οἱ Ἰταλοί, οἱ Γερμανοὶ ἢ οἱ Ἀγγλοὶ διὰ νὰ βλέπωσι μίαν ἄχαριν συνοικίαν τῶν Παρισίων ἢ τῆς Ρώμης, τοῦ Βερολίνου ἢ τοῦ Λονδίνου τῶν, ἀλλὰ τὰς Ἀθῆνας! Ναί! τὰς Ἀθῆνας τὰς περικλεεῖς.

Πήγαδος

Η ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Τὰ Θεάτρὰ μας.

Ὁ ἐπερχόμενος χειμὼν θὰ εὕρῃ τὰς Ἀθῆνας ἐτοίμους τελείως εἰς μέσα ἀμυντικὰ κατὰ τῆς πλήξεως αὐτοῦ. Πυρετώδεις κατεβλήθησαν προσπάθειαι, ὅπως καταστῶσι πλούσιαι εἰς θεάματα, ἐσπευσμένα δὲ ἐνέργεια πρὸς ἐπίτευξιν τούτων γίνονται. Ἡ ἐφετεινὴ χειμερινὴ θεατρικὴ περίοδος φαίνεται ὅτι θὰ ἔχῃ ζωὴν μεγαλειτέραν ἢ τὸ θνήσκον θέρος.

«Ἐθνικὸν Β. Θέατρον»

Τὰ ἐγκαινία τοῦ «Ἐθνικοῦ Βασιλικῶν Θεάτρον» θὰ γείνωσι τὴν 1ην Νοεμβρίου. Τὰ πρόσωπα τὰ ἀπαρτίζοντα τὸν θίασον εἶναι τὰ ἑξῆς: Γυναῖκες. Αἱ κ. κ. Βασιλεία Στεφάνου, Ἐλένη Φύρστ, Εὐαγγελία Νίκα, Λόλα Δράκου, Ὀλυμπία Λαλαούνη καὶ Φιλία Ἀργυρο-

πούλου: ἄνδρες. Οἱ κ. κ. Ἀθανάσιος Περρίδης, Ἄντων Νίκας, Βασίλειος Ἀργυρόπουλος, Γρηγόριος Τασόγλου, Διονύσιος Ταβουλάρης, Δημήτριος Ἀγγελάκης, Ἐδμόνδος Φύρστ, Ἡρακλῆς Χαλκιοπούλου, Θεόδωρος Θαλασσινός, Νικόλαος Ζάννος, Παναγιώτης Λαλαούνης.

Τὸ δραματολόγιον συνιστάμενον ἐκ μεταφράσεων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲν εἶναι εἰσέτι ἐπακριβῶς γνωστὸν, ἐξαιρέσει τῶν ἔργων ἐκεῖνων, ὧν ἐγένετο ἤδη ἡ διανομὴ καὶ ἤρξατο ἡ μελέτη.

Τὴν 1ην Ὀκτωβρίου κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ θεάτρον συνηλθον πάντες οἱ τὸν θίασον ἀποτελοῦντες ἠθοποιοὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τούτου ὅπου ὁ κ. Βλάχος προσεφώνησεν αὐτοὺς περίπου ὡς ἑξῆς:

«Κύριοι, συνήλθον ἡμεῖς σήμερον ἐνταῦθα οἱ καλλίτεροι τῶν Ἑλλήνων ἠθοποιῶν, ἵνα δυνηθῶμεν καὶ θέσωμεν τὰς ἀσφαλεῖς βάσεις τῆς Ἑλληνικῆς Σκηνῆς τὸ ἔργον, ὅπερ ἀνελάβομεν εἶναι μὲν μέγα καὶ ὑψηλόν, ἀλλὰ πέποιθα, ὅτι θὰ φέρωμεν αὐτὸ εἰς πέρας, διότι ἐλπίζω ὅτι κατέχεσθε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἐκεῖνου, ὅφ' οὗ καὶ ἐγὼ ἐκ μικρᾶς ἡλικίας κατεχόμεν καὶ κατέχομαι ἔτι ἐστὲ βέβαιοι, ὅτι διὰ τῆς ἐπιμελείας μας θὰ ἐπιτύχωμεν τοῦ ποθομένου...»

Κατόπιν ἀνέγνωσεν εἰς αὐτοὺς τὸ πρῶτον ἔργον, τὸν «Γαμβρόν τοῦ κυρίου Ποαριέ» comedie τοῦ Ὁζιέ κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ζώρα καὶ διένειμεν εἰς ἕκαστον ἠθοποιὸν τὸ μέρος του· ἕκαστος δὲ τούτων λαμβάνων αὐτὸ ὑπέγραψεν εἰς τὸ ἐπιτύπτῳ τηρούμενον βιβλίον.

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ κ. Βλάχος ἀνέγνωσεν εἰς αὐτοὺς τὸ δεύτερον ἔργον τοῦ Φιλίππ ἀή ὁδὸς τοῦ μαρτυρίου κατὰ μετάφρασιν τοῦ ἴδιου κ. Βλάχου· τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἀνέγνωσεν εἰς αὐτοὺς ἀπὸ ταξιδίου τοῦ Μπατάκια» κωμῆς τοῦ Λαμπίς, διασκευασθεῖσα εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ Θ. Ζώρα.

Τὴν Τρίτην ἡμέραν ἤρχισαν πλέον αἱ δοκιμαὶ αἰτινες γίνονται τακτικώτατα ἐν τῷ Θεάτρῳ ὑπὸ τὰς ἀμέσους ὀδηγίας τοῦ κ. Οἰκονόμου καὶ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν τοῦ κ. Βλάχου. Τὰ πάντα τέλος εἶναι ἑτοιμα καὶ ὑπολείπεται μόνον τὸ ζήτημα, μὲ ποῖον ἔργον πρέπει νὰ γείνῃ ἑναρξίς, δι' ὃ καὶ δημοψηφίσματα προὐκλήθησαν καὶ γινῶμαι ποικίλῃ διεσταυρώθησαν.

Ἡμεῖς φρονοῦμεν, ὅτι ἡ ἡμέρα ἐκεῖνη καθ' ἣν θὰ ἴδωμεν τέλος τὸ «Ἐθνικὸν Β. Θέατρον» λαμβάνον ζωὴν καὶ ἀρχόμενον τῶν παραστάσεων του καθ' ἣν πάντες ἐναγωνίως ἀναμένομεν νὰ ἴδωμεν πληροῦμένους τοὺς πόθους ἡμῶν, καίτοι οὐχὶ ἀκριβῶς ὡς ἠελπίζομεν, δὲν εἶναι κατὰλληλος, ἵνα διδαχθῇ ὀλόκληρον ἔργον.

Ἡ τοιαύτη πανηγυρικὴ ἑναρξίς τοῦ Ἐθν. Β. θεάτρον πρέπει νὰ περιορισθῇ μόνον, μετὰ τὸν ἑναρκτηρίον λόγον, εἰς διδασκαλίαν κωμωδιῶν τινῶν μονοπράκτων καὶ ἀπαγγελίαν μονολόγων. Ἡ τοιαύτη δ' ἀνθοδέσμη ὡς ἐκ τοῦ ἐπισήμου τῆς ἡμέ-

ρας εἶναι πολὺ προτιμωτέρα τῆς διδασκαλίας οἰουδήποτε ἔργου.

«Δημοτικὸν Θέατρον».

Ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρον τούτου θὰ κάμουν τὴν ἐμφάνησίν των διάφοροι ποικιλώνομοι θίασοι καὶ πρῶτον:

«Ἡ ἔταιρία πρὸς διδασκαλίαν ἀρχαίων δραμάτων»

Τὴν 20ην τρέχοντος ἡμέραν Σάββατον θὰ διδαχθῇ τὸ πρῶτον ἢ «Ἰφιγένεια ἐν Ταύροις» τοῦ Εὐρυπίδου. Τὴν Ἰφιγένειαν θὰ ὑποδυθῇ ἡ δὲς Δημήτρα Ἀποστόλου, ἡ ὅποια τοσοῦτον ἐπιτυχῆσαι εἰς τὰ πρῶτα πρόσωπα τῶν μέχρι τοῦδε διδαχθέντων ἀρχαίων δραμάτων· αὕτη ἐπὶ τῷ φανταστικῷ θανάτῳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Ὁρέστου θὰ ψάλλῃ καὶ θρηνώδῃ μονωδιᾶν, συνοδευομένη τῆς ὀρχήστρας· τὰ λοιπὰ τῆς τραγωδίας μέρη θὰ ὑποδυθῶσιν οἱ κ. κ. Νικ. Κυπαρίσσης—Ὁρέστης, Μουστάκας—Πυλάδης, Μηλιάδης—Θέας, Ζήνων—Βουκόλος καὶ ἡ δὲς Καλοσύπη—Ἀθηνᾶ.

Τὸν χορὸν τῆς τραγωδίας ἀποτελοῦσιν αἱ δὲς I. Ζάκα, Ε. Κούλα, Α. Παπαστέφου, Γ. Σακελλαροπούλου, Σ. Πέρρου, αἱ ἀδελφαὶ Καρζῆ, αἱ ἀδελφαὶ Μαρινάκη, αἱ ἀδελφαὶ Χατζῆ Ἀράπη, φοιτήτριαι τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἡ Α. Φώτη, I. Ἀννίου, Σ. Στεφάνου, Ε. Καλοσύπη, M. Ἀποστόλου καὶ T. Τουρλινοῦ. Τὰς δὲ μονωδίας, καὶ πολυωδίας τοῦ χοροῦ θὰ ψάλλωσιν αἱ καλλιφωνότεραι τούτων. Τὰ χορικά ἐμελοποιήθησαν ὑπὸ τοῦ ἐν Κων]πόλει καθηγητοῦ τῆς φιλολογίας κ. Γ. Παχτίκου, τοῦ ὁποῦ ἡ μουσικὴ ἐβραβεύθη κατὰ τὸν προκηρυχθέντα διαγωνισμὸν δι' ὃ καὶ ἐκλήθη ἐνταῦθα ὅπως διδάξῃ τὸν χορὸν καὶ διευθύνῃ αὐτὸν κατὰ τὴν διδασκαλίαν. Ὁ αὐτὸς συνέθεσε καὶ τὴν ἐξ ἐγγύρδων ὀργάνων ὀρχήστραν.

Μέχρι τοῦδε ἐγένοντο δὲς δοκιμαὶ ὀρχήστρας καὶ χοροῦ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν καὶ διεύθυνσιν τοῦ συνθέτου κ. Παχτίκου. Σήμερον ἐν τῷ καταστήματι τῆς ἔταιρίας τῶν ἀρχαίων δραμάτων ἐγένετο ἡ γενικὴ δοκιμὴ τῶν χορικῶν.

Ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος θὰ ἐπαναληφθῶσιν αἱ δοκιμαὶ τῆς τραγωδίας μετὰ τῆς μουσικῆς.

«Ὁ Σουρῆς καὶ ὁ θιάσός του»

Μετὰ τὰς «Νεφέλας» τοῦ Ἀριστοφάνους ὁ Σουρῆς ἔγραψεν ἰδικὸν του ἔργον ὑπὸ τὸν τίτλον «Χειραφεσία», τὸ ὁποῖον θὰ διδαχθῇ ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ «Δημοτικοῦ Θεάτρον Ἀθηνῶν» τὴν 26ην Ὀκτωβρίου ὑπὸ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ καταρτισθέντος θιάσου.

Παρεχωρήθησαν ὅθεν εἰς αὐτὸν δύο ἡμέραι ἐκάστης ἐβδομάδος, τὸ Σάββατον καὶ ἡ Κυριακὴ, καθ' ἃς θὰ παιχθῶσι πέντε ἢ ἑξ ἑξ ἑναλλάξ ἢ «Χειραφεσία» καὶ αἱ «Νεφέλαι».

Ἡ διανομὴ τοῦ ἔργου ἐγένετο τὸ ἀπόγευμα τῆς παρελθούσης Τρίτης εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ συγγραφέως, αἱ δὲ δοκιμαὶ ἤρχισαν τὴν ἐπομένην. Τὴν ἐν γένει διεύθυνσιν τῶν δοκιμῶν ἔχει ὁ κ. Σουρῆς τὴν

δὲ τῆς σκηνῆς ὁ κ. Λάσκαρης.

Οἱ ἀναλαβόντες τὰ διάφορα πρόσωπα ἠθοποιοὶ εἶνε οἱ ἐξῆς: Ἀρτεμὶς Ζάμπου—Κορδορούμπη, Ἑλπινίκη Ρούσου—Σούφρα, Ἀπέργης—Ντελῆ—Φυσέκα, Οὐρανία Καζούρη—Μαμμή, δις Χρηστίνη Ρούσου—Γλυκερίνη Κορδορούμπη, Γ. Τσίντος—Παραμάνα καὶ Χανούμ, Σοφία Ταβουλάρη—Κυρία Περμαθοῦλα, Ἰουλία Πολιτάκη—Κορυφαία τοῦ χοροῦ, Σταυρόπουλος—Κορδορούμπας, Ρούσος—Σούφρας, Λαζαρίδης—Ντελῆ—Φυσέκης, Παπαϊωάννου—Κουτσουράκης, Σκορδίλης—ὕπρეტης.

Μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἐνταῦθα ὀριθεῖσων παραστάσεων ὁ θίασος θὰ μεταβῆ εἰς Πάτρας εἶτα εἰς Σύρον καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς Βόλον· εἰς ἕκαστον τῶν μερῶν τούτων θὰ δίδονται δύο ἢ τρεῖς παραστάσεις. Κατόπιν ὁ θίασος θὰ μεταβῆ εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν ἐνθα ἐκτός τῶν «Νεφελῶν» καὶ τῆς «Χειραφείας», ἀν αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιτρέψωσι, θὰ δοθῶσι μίᾳ ἢ δύο κωμωδίαι τοῦ Λάσκαρη καὶ ἴσως ὁ «Καλλιγούλας» τοῦ Πολέμη, ὅστις καὶ ἀνεγνώσθη τὴν παρελθούσαν Πέμπτην εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Σουρῆ.

Αἱ γενόμεναι συμφωνίαι μεταξύ τοῦ Σουρῆ καὶ τῶν ἠθοποιῶν εἶνε αἱ ἐξῆς:

Ἐν μὲν τῷ ἐσωτερικῷ θὰ λαμβάνωσιν ἐκ τῶν καθαρῶν κερδῶν 60% οἱ ἠθοποιοὶ καὶ 40% ὁ συγγραφεὺς, ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ 50% ἐκάτερον τῶν μερῶν.

Σύλλογος Παρνασσός.

Εἰς τὴν τοιαύτην δμως θεατρικὴν κίνησιν θὰ ἐπιπροστεθῆ καὶ τὸ θέατρον τοῦ Παρνασσού, εἰς ὃ μετεσκευάσθη ἡ σκηνή του. Τὸ θεατρίδιον τοῦτο ἀντὶ αὐλαίας ἔχει παραπέτασμα ἐκ βελούδου. Πρὸς τὸ βάθος ἔχει ἕνα ἐξώστην διὰ τὴν ὀρχήστραν καὶ εἶνε τοιαύτη ἡ διασκευὴ του, ὥστε καθ' ἕνα ἡμέρας θὰ δίδεται χορὸς νὰ δύναται ἡ σκηνὴ νὰ χρησιμεύη καὶ ὡς ἐξέδρα. Πρὸς τούτοις προσετέθη καὶ διαμέρισμα διὰ τὰς Α.Α. Μ.Μ. τοὺς Βασιλεῖς, ὅσᾳκις θὰ τιμῶσι διὰ τῆς παρουσίας τῶν τὰς παραστάσεις.

Ε Π Α Ρ Χ Ι Α Ι

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐρετεινῆς θερινῆς θεατρικῆς περιόδου καὶ τὸν καταρτισμὸν τῶν ἄνω θιάσων ἤρχισαν οἱ μὲν ἐνταῦθα εὐρισκόμενοι θίασοι συμπληρούμενοι, οἱ δὲ ἐναπομεινάντες ἠθοποιοὶ καταρτίζοντες νέους θιάσους, ὅπως μεταβῶσιν εἰς τε τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τὰς ἐπαρχίας διὰ τὴν χειμερινὴν τῶν περιόδων.

«Θέατρον Ὀλύμπια Πύργου»

Ὁ πρῶτος ἐκ τῶν ἐνταῦθα παρεπιδημούντων καὶ διαμενόντων νῦν ἠθοποιῶν θίασος κατηρτίσθη ἤδη ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἑλληνικὸς δραματικὸς θίασος Διονύσος» καὶ ἀναχωρεῖ τὴν προσεχῆ Πέμπτην διὰ Πύργου, ὅπως δώσῃ σειράν δεκαπέντε παραστάσεων συνδρομῆς εἰς τὸ αὐτῆς χειμερινὸν θέατρον τοῦ κ. Γκολφινοπούλου.

Οἱ ἀρτιίκαντες τὸν θίασον ἠθοποιοὶ εἶνε οἱ ἐξῆς: Γυναῖκες· αἱ κ.κ. Ἀναστα-

σία Κουκούλα, Ἐλένη Θεοδώρου καὶ Χρυσάνθη Κοντοπούλου, ἥτις θὰ εἶνε καὶ ἡ πρωταγωνίστρια τοῦ θιάσου καὶ τινες ἄλλαι, ὧν τὰ ὀνόμα. α δὲν ἐγνώσθησα ἔτι.

Ἄνδρες· οἱ κ. κ. Ἀχιλ. Κοντόπουλος, Ἐμμ. Κουκουδάκης, Ἀριστ. Ἰωαννίδης, Ἰάκ. Ἐπιτροπάκης, Πέτρος Παπαστεφάνου, Νικόλ. Κουκούλας, Ἀλέξ. Γεωργόπουλος, Ἀναστ. Κύρος, Γεώργ. Θεοδώρου, καὶ Παῦλος Γεράρδος.

Τὸ δὲ δραματολόγιόν των κατὰ τὸ ἐκδοθὲν πρόγραμμα εἶνε τὸ ἀκόλουθον: Μάγδα, Ἐνοχος, Ἀδρείνη, Πριγκήπισσα τῆς Βαγδάτης, Ἡθοποιοὶ Κῆν, Ἡθοποιοὶ Αὐτοκράτορος, Διονυσία, Φρόνη, Ναπολέων ὁ Μέγας, Σαμπινιὸν μὲ τὸ στάνιό, ὁ Μακαρίτης Τουμπινέλ, Νὰ τὸ λέμε· ἰ Δικαστής, Ἐμπᾶτε σκύλοι ἀλέστε, Νιόβη, Φαινόμενα καὶ πράγματα, Δικαίωμα ὁ ἔρωσ; καὶ πολλὰ ἄλλα ἔργα.

Φάω

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

«Δημοτικὸν Θέατρον Ἀθηνῶν»

— Ἀπόψε θὰ δοθῆ μίᾳ ἑκτακτος ἑσπερὶς ὑπὸ τῆς Μουσικῆς Ἑταιρίας Ἀθηνῶν πρὸς τιμὴν δύο ἐκ τῶν μᾶλλον συμπαθῶν ἠθοποιῶν τῆς δος Μαρίκας Κοτοπούλη καὶ τοῦ Εὐάγ. Δαμάσκου. Κατ' αὐτὴν θὰ παιχθῆ ἡ τρίπρακτος κωμωδία τοῦ κ. Ν. Λάσκαρη «Τὰ Μαλλιά—Κουβάρια». Τὴν Κουντουπῆ, θὰ ὑποδυθῆ ἡ δις Μαρίκα Κοτοπούλη, τὸν Κουντουπῆν ὁ Κοτοπούλης, τὸν Φουρούσην, ὁ Δαμάσκος, τὴν Χαλδοῦπην ἡ Ἐλένη Κοτοπούλη, τὸν Γιακουμῆν ὁ Σταματόπουλος, τὸν Λουλᾶν ὁ Ἰωαννίδης, τὸν Τρακαρᾶν ὁ Ἀλεξίου καὶ τὴν Λουλᾶ ἡ δις Φανή Κοτοπούλη.

«Θέατρον Βαριετέ»

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐπαίχθη διὰ δευτέραν φοράν ἐρέτος ἡ «Σαπφώ» τοῦ κ. Καλαποθάκη, τὴν ὁποίαν μὲ πολλὴν δύναμιν καὶ τέχνην ὑποδύεται ἡ κ. Βερώνη, ἡ μόνη διδάσκουσα αὐτῆν.

— Παρ' ὅλην τὴν ἀδυναμίαν τοῦ ἔργου, τὴν ἔλλειψιν πλοκῆς, δράσεως καὶ ποιήσεως ἔτι, κατορθώνει ἡ κ. Βερώνη, εἰς τοὺς ξηροὺς ἀφηγηματικούς του μονολόγους καὶ διαλόγους, νὰ δίδῃ πολλὴν ζωὴν καὶ νεῦρα, ὥστε, οὐ μόνον νὰ τὸ συγκρατῆ εἰς τὴν σκηνὴν, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸ ἀνυψώσῃ· ἰδίᾳ εἰς τὴν γ'. πράξιν, ὅπου μονολογεῖ καθ' ὅλην τὴν διάρκειάν αὐτῆς, παθαίνεται φοβερὰ, ἀγωνιᾷ καὶ ὑποφέρει σφόδρα, ἀλλὰ δὲν ὀπισθοχωρεῖ πρὸ τῆς Σαπφούς, ἀλλ' οὔτε ἐλαττοῦται ἢ ὀρεξίς, ἡ δύναμις καὶ ἡ τέχνη τῆς ὑποκρίσεως· νικᾷ ὑπομένουσα καὶ ἐπιμένουσα καὶ διὰ τοῦτο χειροκροτεῖται ἐνθουσιαιδῶς καὶ παταγωδέστατα καλουμένη ἐπανηλειμμένως εἰς τὴν σκηνὴν.

— Τὸν Φάωνα, ὑπεδύθη ὁ Γεννάδης μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας. Ἡ μορφή του ἦτο ἐξοχος, συμπαθής, θέλγουσα καὶ γλυκεῖα. Ἐπι δὲ ἡ καλαισθητικὴ του δύναμις ἀξιοθαύμαστος. Ἐὰν ὅταν μέριμναν, φροντίδα καὶ ἐπιμέλειαν καταβάλλῃ διὰ τὴν ἐκάστοτε περιβολὴν καὶ διασκευὴν τοῦ προσώπου του, τὴν αὐτὴν ἐδείκνυε καὶ διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν βόλων, οὗς ὑποδύεται καθ' ἑκάστην, θὰ ἦτο πάντοτε τέλειος.

— Τὴν Ἑλλην ὑπεδύθη ἡ Σμαρᾶγδα Βερώνη μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας· ἡ ὑποκριτικὴ τῆς δύναμις καὶ τέχνη ἄρκετὰ καλὴ· ἀν ὅμως ἔδιδεν ὀλίγον περισσοτέραν ζωὴν, θὰ ἦτο πολὺ καλλιτέρα, διότι πρόκειται περὶ νεάνιδος τοσοῦτον ἐρώσεως, ὥστε νὰ γίνεταί ἐπιλήσμων τῆς ξενίας, ἢ τῆ παρῆξι· ἡ ποιήτρια «Σαπφώ».

— Τὴν Μύρτιν, τροφὸν τῆς Σαπφούς, ὑπεδύθη ἡ Ἀλεξίου ἄρκετὰ καλὰ· τὸν τόνον τῆς φωνῆς τῆς πρέπει νὰ κανονίσῃ ὀλίγον·

ἔτι δὲ ὅταν εὐρίσκειται εἰς τὴν σκηνὴν θὰ τὴν παρακαλέσωμεν, νὰ παρακολουθῆ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἔργου καὶ ὄχι νὰ ὀμιλῆ καὶ νὰ γελά· καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Νικίας, πρέσβυς Λέσβιος, ἀναχωρεῖ μετὰ τῶν λοιπῶν πρέσβευων ἀπηλπισμένος, διότι βλέπει ὅτι δὲν πείθεται ἡ Σαπφὴ νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν Πατρίδα τῆς, ἡ Ἀλεξίου συνωμιλεῖ μετὰ τοῦ Λοράνδου καὶ ἐγγέλα (πρᾶξι α'.)

— Ὁ ἠθοποιὸς ὀφείλει εὐρισκόμενος ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὰ λησμονηθέντων καὶ νὰ ἐνστερνίζηται οὐ μόνον τὸ μέρος, ὅπερ ὑποδέεται, ἀλλὰ καὶ τὸ ὅλον ἔργον παρακολουθῶν καὶ συμμετέχων ἀληθῶς εἰς τὴν ἐξέλιξιν αὐτοῦ.

— Τὸν Νικίαν, πρέσβυν Λέσβιον, ὑπεδύθη ὁ Ἐπιτροπάκης μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας.

— Τὸν Φιλώταν ὑπεδύθη ὁ Λοράνδος πολὺ καλὰ· ἡ ἀπαγγελία του ἄρκετὰ καλὴ· ἡ στάσις του μόνον δὲν ἦτο καλὴ· καλὸν εἶνε νὰ φροντίσῃ νὰ τὴν διορθώσῃ.

— Τὸν Ἀλκαῖον ὑπεδύθη ὁ Πεζόδρομος μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας· ἡ ὑπόκρισις του καλὴ.

— Εἰς τὸ τέλος ἐπαίχθη ἡ μονόπρακτος κωμωδία ὁ «Κρυφῶνας» μετὰ Πυθαγόραν τὸν ἀμίμητον Ν. Ζάννον, ὁ ὁποῖος ἐνεφανίζετο διὰ τελευταίαν φοράν, καθότι τὴν ἐπομένῃν προσήλθεν εἰς τὸ Ἑθνικὸν θέατρον, ὅπου εἶχε κληθῆ.

— Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν τὸ «Ἑλλ. Μελόδραμα» ἔδωκε τὴν Καβαλεριάν, καὶ τοὺς Παλιᾶτσους.

— Ἡ Καβαλερία παιχθεῖσα ὅλως διόλου ἀπρόοπτος ἠδίκησε τοὺς ἠθοποιούς, οἵτινες δὲν ἐγνώριζον καλὰ τὰ μέρη των.

Τὸ δὲ κόρο εἰς τὴν pregiera τὴν ψαλλομένην ἐκ τῶν παρασκηνίων τὰ ἐθαλάσωσε κυριολεκτικῶς.

— Σφάλμα βαρύνον τὴν διεύθυνσιν. Τώρα ὅτε ὁ κόσμος ὑποστηρίζει τὸ Ἑλλ. Μελόδραμα, τοιοῦτου εἶδους ἐκτελέσεις πρέπει νὰ λείψω.

— Οἱ Παλιᾶτσοι μὲ τὸν κ. Κοκκίνην ἐπαίχθησαν ἄρκετὰ καλὰ.

— Κατεχειροκροτήθη δὲ ὁ κ. Κοκκίνης εἰς τὸ τέλος τῆς Α' πράξεως ψάλλων τὸ Ridi Pagliaci.

— Ἐπίσης ἐχειροκροτήθη καὶ ἡ Σερενάτα τῆς Δος Ὁζιγῶν Ἀρλεκίνου.

— Τὴν Τρίτην ἐπαίχθη τὸ πρῶτον ἐφέτος ἡ «Φαῖδωρα» τοῦ Σαρδοῦ, τὴν ὁποίαν ὑπεδύθη μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας ἡ κ. Βερώνη. Εἶνε ἕνας ἀπὸ τοὺς καλοὺς τῆς ρόλους.

— Τὸν Λόριν Ἰππανῶφ ὑπεδύθη ὁ Γεννάδης μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας. Εἶνε ἀπὸ τὰ ἔργα ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα διακρίνονται καὶ οἱ δύο διὰ τε τὴν τέχνην των ἐν τῇ ὑποκρίσει καὶ τὴν καλαισθητικῆν των δύναμιν.

— Καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἠθοποιοὶ ἐπαίξαν πολὺ καλὰ.

— Παρατηροῦμεν εἰς τὸν ὑποδυθέντα τὸν ἱατρὸν Ἐπιτροπάκην νὰ μὴ δεικνύῃ ἄλλοτε τόσῃ ἀδιαφορίαν κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν τῆς δ' πράξεως, καθ' ἣν ἀποθνήσκει ἡ Φαῖδωρα, ἀλλὰ νὰ σπεύδῃ εἰς βοήθειάν τῆς· καθῆκον ἀπαραίτητον τοῦ ἱατροῦ, ἄλλως τε τὸ θέλει καὶ ὁ συγγραφεὺς.

— Ἐπι δὲ τὰς ἐπιστολάς νὰ φέρουσιν εἰς καλλίτερον δίσκον καὶ ὄχι ὡς ἐκεῖνον, δι' οὗ ἔφερον τὴν πρώτην ἐπιστολήν.

— Τὴν Τετάρτην ἐδόθη ὁ Κουρεύς τῆς Σεβίλλης ὑπὸ τοῦ ζεύγους Κοκκίνης.

— Παρατηρήθη ὁμως μίᾳ γενικῇ ἀταξία εἰς τὰ σκηνικά.

— Ὁ καθεὶς ἔκαμε καὶ ἔλεγεν ὅτι ἤθελε.

— Ἐλεγε δὲ καὶ λέξεις μὴ ἐπιτροπομένας ἐπὶ σκηνῆς, καὶ ἀπαδούσας ὅλως διόλου εἰς τὴν ἀξίωσιν ἐνὸς ἠθοποιοῦ τοῦ νὰ ὀνομάζεται celebrité.

— Ἐν γένει πρέπει νὰ ἐννοηθῆ ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπονται αἱ παρατηρήσεις πολλῶν δὲ μᾶλλον αἱ ὕβρεις ἐπὶ σκηνῆς καὶ μεγαλοφώνως.

— Καὶ μερικὰ προστεθέντα εὐφολογήματα,

έβλαψαν άντι νά ώφελήσουν.

— Η μουσική εκτέλεσις επαίχθη αρκετά καλά, κατεχειροκροτήθησαν δέ οί κ.κ. Κοκκίνης μετά τής Κυρίας του, ό Βακαρέλης, ό Φλωριανός, ό καταστάς μοναδικός διά τόν ρόλον του Don Basilio, ό Κυπαρίσσης, τύπος τέλειος Don Bartholo, και ή δις Όζιγιόν.

— Τήν Πέμπτην επαίχθη διά πρώτην φοράν ή «Άννα Κερβίλλη» του Δεγκουβέ δραματίον εις πράξιν, κατά μετάφρασιν του Ίω. Καμπούρογλου.

— Η ύπόθεσις του έργου πρωτότυπος, έξοχος ή μετάφρασις όμως άνεπιτυχής.

— Η κ. Βερώνη, ως Κερβίλλη, έπαιξε με τήν διακρίνουσαν αυτήν επιμέλειαν και τέχνην.

— Ο Γεννάδης, ως Μορεάκ λοχαγός και ό Πετριδής, ως Κερβίλλης έπαιξαν με πολλήν δύναμιν. Κατόρθωσαν διά τής φυσικής υποκρισεως των νά συγκινήσουν τό άκροατήριον, τό όποιον ήσθάνετο κάποιαν άνατριχίαν εις τό σώμά του κατά τήν εκτέλεσιν των περισσοτέρων σκηνών.

— Η Πετριδής έχρειάζετο μόνον περισσοτέρα μελέτην.

— Τόν Λαμπέρτην ύπεδύθη ό Λοράνδος αρκετά καλά μελέτη περισσοτέρα έχρειάζετο. Καλόν θά ήτο νά ύπεδύετο άλλος ήθοποιός τό μέρος τουτου, διότι δεν του στέκει καλά του Λοράνδου.

— Κατόπιν επαίχθη διά πρώτην φοράν έν Αθήναις ή νέα comedie του κ. Λάσκαρη «Νά με ζηλεύης».

— Είνε έργον λεπτόν και με μεγάλην επιμέλειαν γραμμένο μόνον μεγάλη παλιλλογία παρατηρείται.

— Η κ. Βερώνη, ό Γεννάδης και ό Βερώνης έπαιξαν μετά περισσής επιμελείας και χάριτος.

— Εις τό τέλος δε επαίχθη ή κωμωδία «Νύφη και Φοράδα» με τόν άμίμητον εις τόν ρόλον του Δ. Βερώνην.

— Τήν Παρασκευήν έδόθη ή «Λουκία» του Λαμερμύρ με Λουκίαν τήν κ. Στέλλαν Κοκκίνη και Έδγάρδον τόν Μωρατίτην, όστις κατά πρώτην φοράν ένεφανίσθη ψάλλον τήν Λουκίαν μετά τής κ. Κοκκίνη,

— Η κ. Κοκκίνη εξέτελεσε θαυμασίως τό Rondó τής γ' πράξεως, αι δε καδέντσαι τής ήσαν άπειρου γλυκύτητος και τέχνης, τό κοινόν παταγωδώς τήν χειροκρότησιν.

— Ο Μωρατίτης έπαιξε με πολλήν τέχνην και θάρρος και ένεκα τουτου κατεχειροκροτήθη επανειλημμένως.

— Ωραία επίσης έψαλλε και ό Βλαχόπουλος, κατεχειροκροτήθη δε εις τήν μονωδιαν τής δ' πράξεως.

— Τό θέατρον, όπως πάντοτε, ήτο γεμάτο κόσμον, ό όποιος διαρκώς και ένθουσιωδώς χειροκροτεί τούς φιλοτίμους άρίστους και πολύ δικαίως.

— Μετά δεκαπέντε τό πολύ ήμέρας τό Έλλ. Μελόδραμα μās φεύγει όριστικώς διά τό έξωτερικόν.

— Έως τότε θά έχη παιχθί ή Μάγισσα του κ. Λαυράγκα, ήτις φαίνεται ότι θά άρέση πολύ.

— Ο Κυπαρίσσης δεν θά ακολουθήσ η το Έλλ. Μελόδραμα, διότι απήλθεν εις Κωνσταντινούπολιν.

— Έν Πειραιεί δεν θά κατέλθη τό μελόδραμα καθ' όσον γίνονται υπερβολικά έξοδα, έλάχισται δε εισπράξει.

— Χθές επανελήφθη ή «Βοσκοπούλα» γασμωδία τινές παρατηρήθησαν και πολύ όλίγη όρεξις έλειπεν ή εις τά τοιαύτα έργα απαιτουμένη εύθυμία και ζωηρότης.

— Η κ. Λοράνδου, τό άγαπημένο παιδί του έργου, ή διακρινόμενη εις τό τραγωδι και τό... κοχορέτσι δεν είχε καθόλου διάθεσιν... για τέτοιες φασαρίες.

— Η κ. Βερώνη, ως Στάθαινα, ό Πεζόρομος, ως Μήτρος, ό Βερώνης, ως Μπαρ-

μπα Γιάννος, και ή δις Σμαράγδα Βερώνη, ως Κρουστάλλω έπαιξαν μετά τής αυτής, ως πάντοτε, επιτυχίας.

— Ο Χαλκιάπουλος ως Γκέρας έπαιξε με πολλήν επιτυχίαν τό κοινόν τόν χειροκρότησιν επανειλημμένως.

— Ο Άγγελάκης ως Λιάκος έπαιξε πολύ καλά ή σκηνή τής μέθης του ήτο ή καλλιτέρα όλων, τό στήθος του μόνον εινε όλίγον αδύνατον και δεν τόν βοήθει πολύ εις μερικάς δε στιγμάς φωνάζει πολύ.

— Απόψε επαναλαμβάνεται ή «Σαπρώ».

«Θέατρον Τόχχα»
— Τήν παρελθούσαν Δευτέρα επανελήφθη ή «Νύφη τής Κούλουρης» με Παγώναν όμως τήν φοράν ταύτην τήν προσληφθείσαν εις τόν θίασον Έλένην Χέλμη, τήν διαπλάσασαν αυτήν, τήν μοναδικήν και άπαραμίλλον εις τόν ρόλον τουτου και με Ζουλαχμάκη τόν Παντόπουλον.

Αικατερίνη Βερώνη
(Εις τήν comedie του κ. Λάσκαρη «Νά με ζηλεύης»).

— Τήν τρίτην επανελήφθη τό «Επί του Καταστρώματος» έδόθη πρός τιμήν των Α. Φιλιππίδου και Γ. Καρμπάνου.

— Η συρορή του κόσμου ήτο μεγάλη.
— Τήν Τετάρτην επανελήφθησαν οι «Μυλωνάδες».

— Τήν Πέμπτην επαίχθησαν οι «Άνθρωποφαγοί» εις τούς όποιους έπαιξαν και ή Έλένη Χέλμη και ό Μέγκουλας.

— Τήν Παρασκευήν επρόκειτο νά δοθί μία έκτακτος ευεργετική έσπερις ύπερ τής επιτροπής των κυριών ή «Ευποιία» άλλ' ανεβλήθη ένεκα του καιρού.

— Χθές επανελήφθη ό «Καπετάν Γιακουμής» έν μέσω μεγάλης συρορής κόσμου.

— Απόψε επαναλαμβάνεται ή «Νύφη τής Κούλουρης».

— Αύριον Δευτέρα ή ένεκα του καιρού αναβληθείσα παράστασις τής επιτροπής των κυριών ή «Ευποιία». Θα παιχθί ή κωμωδία «Έμπάτε σκύλοι άλέστε», θά ψαλλή ύπό του Φιλιππίδου ή «Απογοήτευσις» και θ' άπαγ-

γελθί ύπό του Παντοπούλου εις κωμικός μονόλογος.

— Ο θίασος προσεφέρθη πάνυ ευγενώς άνευ ούδεμιās απαιτήσεως.

Η Τσιμπίδα

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Χθές άργά τήν νύκτα διεδόθη ότι διετύθη ή «Νέα Σκηνή», και ότι ό κ. Χριστομάνος άπέρχεται εις τό έξωτερικόν. Σήμερον έβεβαιώθη ή διάλυσις αυτής και παρ' αυτών των μυθώων της, πολλοί των όποιων εξήτησαν άμέδως έργαδίαν εις τούς ένταύθα θιάσους.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΣΥΓΓΡΑΦΗ

«ΑΡΙΑΔΝΗ».

Έκ των καταστημάτων Δράκου Παπαδημητρίου, (Κεντρικόν βιβλιοπωλείον) έξεδόθη ή «Αριάδνη», τραγωδία έμετρος εις πράξεις τρεις του φίλου ποιητου Ίωάννου Δ. Νικολάρα, ήτις παρεστάθη άλλοτε έν τῷ μεγάλῳ θεάτρῳ πρωταγωνιστούντος του ήθοποιου κ. Θεοδοσιου Πεταλά ως Θησεώς και του ήθοποιου Δημ. Άγγελάκη ως θεου Θεοδοσιου, άπέσπασε δε τόν άμετρον του κοινου ένθουσιασμόν. Το έργον ενέχει πλοκήν θαυμασίαν και δύναμιν των σκηνών μεγάλην, χαρακτηρισ και ρόλους ισχυρούς, καλλιέπειαν και άρμονίαν στίχων και ιδέας ύψηλάς και αρχαϊζούσας, έν τέλει δε μετά μεγίστης τέχνης παρίσταται επί σκηνής ή αποθέωσις τής καλλονής, ένθα ό Θεός Διόνυσος περιπτυσσόμενος τήν Αριάδνην στέφει τήν κεφαλήν αυτής διά διαδήματος εξ άστέρων προσαγορεύων αυτήν:

Ο Ήραιοτος έχάλκευσε διάδημα
έκ των άστέρων ούραρίον δάματος,
ίνα σοι στέψω την ώραίαν κεφαλήν!!
Και ήδη άς ήχηση θεία μουσική!!
Αποθεούται ή ερώσα καλλονή.

Σημειωτέον δε, ότι τήν μουσικήν τής σύριγγος του Διονύσου και των αιπόλων, είδος ποιμενικής και αρχαϊζούσης μουσικής συνέθεσεν αυτός ό ίδιος ποιητής, γνωστότατος άλλως και ως μουσουργός επί τῇ βάσει όλως αρχαϊζοντος ύφους.

Τά συγχαρητήρια μας πρός τόν κύριον Ίωάννην Νικολάραν.

ΣΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΣΒΟΛΟΠΟΥΛΟΥ και ΥΙΟΥ

δδς Έρμου άρ. 124 παρά τῇ Καπνικαρέα.
Εύρίσκονται εις εύθηνοτάτας τιμάς όλα τα είδη τής Μεταξουργίας και κροσοπλεκτικής, και πρό πάντων τά θεωρούμενα ζώ άνεκτελέστα έν Έλλάδι.

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ

ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ
Ν. ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗ
και Α. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΟΥ
1—Ομήρου 1

Αίδονται μάθήματα Γαλλικής παρά Δος άριστούχου. Πληροφορία παρ' ήμιν.